

INSURMOUNTABLE DIFFERENCES BETWEEN EUROPE AND AMERICA ?

Richard Stith

European universities tread law like any other academic discipline. The goal of both teaching and scholarship is systematic legal knowledge. By contrast, American law professors teach law as an argumentative craft or skill and some even deny the possibility of legal knowledge. This presentation will describe this contrast in some detail and give practical and theoretical reasons for the differences noted. To transpose methods or content from one legal culture to the other would seem fraught with difficulties.

While students in Europe begin their legal studies with survey courses on the nature and theory of law, their American novice counterparts study techniques of legal writing and oral argument. Instead of beginning with general theory and moving only later to practical particulars, Americans begin and end with case studies. Indeed theoretical generalisations suggested by American students in class are countered quickly by their professors, so that the students end up adept at legal reason but sceptical of it.

Law professors in Europe are expected to hold one or two doctorates, as is the case elsewhere in academia. In America, almost all law professors hold only the same three-year-long first law degree possessed by every lawyer. Perhaps most surprisingly of all, almost every important professional law journal in America (including those of highest prestige, such as the Harvard Law Review or Yale Law Journal) is edited entirely by students. Student editors with only one or two years of legal study judge the works of professors of thirty years. Unlike in Europe, law in America is clearly not considered something that can be known only through years of specialised academic study.

There are many possible causes of these differences. But one stands out. The fact that the training of young judges is important in all the law schools of Europe means that a theoretical framework for finding the most nearly right solution to legal problems must be important part of all teaching and scholarship. Since in America important judgeships are filled only from the ranks of those who

already have had successful careers as lawyers or law professors, there is no concern for the special cognitive needs for future judges. With classrooms filled only with would-be advocates, American law professors concentrate above all on teaching excellent argumentative skills.

ПОРІВНЯЛЬНА ПРАВНИЧА ОСВІТА: НЕЗДОЛАННІ РОЗБІЖНОСТІ МІЖ ЄВРОПОЮ ТА АМЕРИКОЮ

Р. Стіс

*Нюрнберг, Ерлангенський
університет (Німеччина)*

Європейські університети працюють з правом так само, як з будь-якою іншою дисципліною. Метою як викладання, так і наукової роботи є систематизовані знання з права. На противагу своїм колегам у Європі, американські професори викладають право як навички у мистецтві аргументування, а деякі навіть заперечують можливість знань у галузі права. Моя теза окреслить цей контраст більш детально, крім того, будуть наведені практичні та теоретичні причини зазначених розбіжностей. Перенесення методів з однієї правової системи у іншу здається надзвичайно складним.

Поки студенти в Європі починатимуть вивчення права з дослідницьких курсів з природи та теорії права, їх американські однолітки вивчатимуть техніку усної аргументації та написання правових приписів. Замість того, щоб розпочати з загальної теорії з наступним переходом до практичної реалізації набутих знань, американці починають і закінчують казуальними випадками. В дійсності, теоретичні узагальнення, запропоновані американськими студентами на заняттях, відразу ж контраргументуються професорами таким чином, що студенти незабаром стають фахівцями з правових чинників, маючи критичне ставлення до них.

Від європейських професорів права очікується захист одного чи двох докторатів, як це практикується в наукових колах, проте в Америці практично всі професори отримують лише один й той самий науковий ступінь з права, який повинні мати всі юристи.